

عبادت زمینی

Das unvollkommene Opfer im Alten Bund

¹Es hatte zwar auch der erste Bund seine Satzungen für den Gottesdienst und das irdische Heiligtum.²Denn es war ja aufgerichtet die Stiftshütte. Der vordere Teil, worin sich der Leuchter befand und der Tisch und die Schaubrote, heißt das Heilige.³Hinter dem zweiten Vorhang aber war der Teil der Stiftshütte, der das Allerheiligste heißt.⁴Darin befanden sich der goldene Räucheraltar und die Bundeslade, ganz mit Gold überzogen. In ihr waren der goldene Krug mit dem Himmelsbrot und der Stab Aarons, der gegrünt hatte, und die Tafeln des Bundes,⁵und darüber die Cherubim der Herrlichkeit, die den Gnadenthron überschatteten; von diesen Dingen jetzt nicht im Einzelnen zu berichten ist.⁶Als nun dies alles so eingerichtet war, gingen die Priester allezeit in den vorderen Teil der Stiftshütte und richteten den Gottesdienst aus.⁷In den anderen Teil aber ging nur einmal im Jahr allein der Hohepriester, und das nicht ohne Blut, das er für seine und für die Sünden des Volkes opferte, die sie in Unwissenheit begangen hatten.⁸Damit verdeutlicht der Heilige Geist, dass der Weg zum Heiligtum noch nicht offenbart ist, solange der vordere Teil der Stiftshütte steht.⁹Dies ist ein Gleichnis für die gegenwärtige Zeit; denn es werden Gaben und Opfer dargebracht, die nicht im Gewissen vollkommen machen können den, der den Gottesdienst ausrichtet;¹⁰denn es sind nur äußerliche Satzungen über Speise und Trank und mancherlei Waschungen, die bis zu der

¹خلاصه آن عهد اوّل را نیز فرایض خدمت و قدس دنیوی بود.²زیرا خیمه اوّل نصب شد که در آن بود چراغدان و میز و نان تقدیمه، و آن به قدس مسمّی گردید.³و در پشت پرده دوّم بود آن خیمه‌ای که به قدس‌الاقداّس مسمّی است،⁴که در آن بود مَجْمَره زربین و تابوت شهادت که همه اطرافش به طلا آراسته بود؛ و در آن بود حُفّه طلا که پر از من بود و عصای هارون که شکوفه آورده بود و دو لوح عهد.⁵و بر رتّب آن کروبیان جلال که بر تخت رحمت سایه‌گستر می‌بودند و الآن جای تفصیل آنها نیست.⁶پس چون این چیزها بدین‌طور آراسته شد، گهته بجهت ادای لوازم خدمت، پیوسته به خیمه اوّل در می‌آیند.⁷لکن در دوّم سالی یک مرتبه رئیس گهته تنها داخل می‌شود؛ و آن هم نه بدون خونی که برای خود و برای جهالات قوم می‌گذراند.⁸که به این همه روح‌القدس اشاره می‌نماید بر اینکه مادامی که خیمه اوّل بریاست، راه مکان اقدس ظاهر نمی‌شود.⁹و این مثلی است برای زمان حاضر که بحسب آن هدایا و قربانی‌ها را می‌گذرانند که قوّت ندارد که عبادت‌کننده را از جهت ضمیر کامل گرداند،¹⁰چونکه اینها با چیزهای خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، فقط فرایض جسدی است که تا زمان اصلاح مقرّر شده است. مسیح کاهن و فدیّه ابدی.

عبادت آسمانی

¹¹لیکن مسیح، چون ظاهر شد تا رئیس گهته نعمتهای آینده باشد، به خیمه بزرگتر و کاملتر و ناساخته‌شده به دست، یعنی که از این خلقت نیست،¹²و نه به خون بزها و گوساله‌ها، بلکه به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیّه ابدی را یافت.¹³زیرا هر گاه خون بزها و گاوان و خاکستر گوساله چون بر آلودگان پاشیده می‌شود، تا به طهارت جسمی مقدّس می‌سازد،¹⁴پس آیا چند مرتبه زیاده، خون مسیح که به روح ازلی خویشتن را بی‌عیب به خدا گذرانید، ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت، تا خدای زنده را خدمت نمایید؟

¹⁵و از این جهت او متوسط عهد تازه‌ای است تا چون موت برای کفّاره تقصیرات عهد اوّل بوقوع آمد، خوانده‌شدگان وعده میراث ابدی را بیابند.¹⁶زیرا در هر

Zeit der Besserung auferlegt sind.

Das vollkommene Opfer Christi

¹¹Christus aber ist gekommen als ein Hoherpriester der zukünftigen Güter, und ist durch eine größere und vollkommenere Stiftshütte, die nicht mit Händen gemacht ist, das ist: die nicht von dieser Schöpfung ist, ¹²auch nicht durch das Blut der Böcke oder Kälber, sondern durch sein eigenes Blut ein für alle Male in das Heiligtum eingegangen und hat eine ewige Erlösung erworben. ¹³Denn wenn schon das Blut von Böcke und Stiere und die Asche von der Kuh durch Besprengung die Unreinen zur leiblichen Reinheit heiligt, ¹⁴um wie viel mehr wird dann das Blut Christi, der sich selbst ohne Fehl durch den ewigen Geist Gott geopfert hat, unser Gewissen reinigen von den toten Werken, zu dienen dem lebendigen Gott!

¹⁵Und darum ist er auch ein Mittler des neuen Bundes, damit durch seinen Tod, der geschehen ist zur Erlösung von den Übertretungen unter dem ersten Bund, die Berufenen das verheißene ewige Erbe empfangen. ¹⁶Denn wo ein Testament ist, da muss der Tod dessen geschehen sein, der das Testament machte. ¹⁷Denn ein Testament wird erst durch den Tod rechtskräftig; es ist noch nicht in Kraft, solange der noch lebt, der es gemacht hat. ¹⁸Daher wurde auch das erste nicht ohne Blut gestiftet. ¹⁹Denn nachdem Mose von allen Geboten nach dem Gesetz zu allem Volk geredet hatte, nahm er das Blut von Kälbern und Böcken mit Wasser und Scharlachwolle und Ysop und besprengte das Buch und alles Volk ²⁰und sprach: "Das ist das Blut des Bundes, das Gott euch

jایی که وصیتی است، لابد است که موتِ وصیت‌کننده را تصوّر کنند، ¹⁷زیرا که وصیت بعد از موت ثابت می‌شود؛ زیرا مادامی که وصیت‌کننده زنده است، استحکامی ندارد. ¹⁸و از اینرو، آن اوّل نیز بدون خون برقرار نشد. ¹⁹زیرا که چون موسی تمامی احکام را بحسب شریعت به سمع قوم رسانید، خون گوساله‌ها و بزها را با آب و پشم قرمز و زوفا گرفته، آن را بر خود کتاب و تمامی قوم پاشید؛ ²⁰و گفت: این است خون آن عهده‌ی که خدا با شما قرار داد. ²¹و همچنین خیمه و جمیع آلات خدمت را نیز به خون بیاورد. ²²و بحسب شریعت، تقریباً همه‌چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمرزش نیست.

²³پس لازم بود که مثلّهای چیزهای سماوی به اینها طاهر شود، لکن خودِ سماویّات به قربانی‌های نیکوتر از اینها. ²⁴زیرا مسیح به قدس ساخته شده به دست داخل نشد که مثال مکان حقیقی است؛ بلکه به خود آسمان تا آنکه الآن در حضور خدا بجهت ما طاهر شود. ²⁵و نه آنکه جان خود را بارها قربانی کند، مانند آن رئیس گهّنه که هر سال با خون دیگری به مکان اقدس داخل می‌شود؛ ²⁶زیرا در این صورت می‌بایست که او از بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد. لکن الآن یک مرتبه در اواخر عالم طاهر شد تا به قربانی خود، گناه را محو سازد. ²⁷و چنانکه مردم را یک بار مردن و بعد از آن جزا یافتن مقرّر است، ²⁸همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را رفع نماید، بار دیگر بدون گناه، برای کسانی که منتظر او می‌باشند، طاهر خواهد شد بجهت نجات.

geboten hat.²¹ Und die Stiftshütte und alle Geräte des Gottesdienstes besprengte er gleicherweise mit Blut.²² Und es wird fast alles mit Blut gereinigt nach dem Gesetz, und ohne Blutvergießen geschieht keine Vergebung.

²³ So also mussten die Abbilder der himmlischen Dinge gereinigt werden; aber sie selbst, die himmlischen, müssen bessere Opfer haben als jene.²⁴ Denn Christus ist nicht eingegangen in das Heiligtum, das mit Händen gemacht und nur ein Abbild des wahrhaftigen ist, sondern in den Himmel selbst, um jetzt für uns vor dem Angesicht Gottes zu erscheinen;²⁵ auch nicht, um sich oftmals zu opfern, wie der Hohepriester alle Jahre mit fremdem Blut in das Heiligtum geht;²⁶ sonst hätte er oft leiden müssen von Anfang der Welt an. Nun aber, am Ende der Welt, ist er ein für alle Mal erschienen, durch sein eigenes Opfer die Sünde aufzuheben.²⁷ Und wie den Menschen bestimmt ist, einmal zu sterben, danach aber das Gericht:²⁸ so ist auch Christus einmal geopfert worden, um die Sünden vieler wegzunehmen; zum zweiten Mal wird er nicht um der Sünde Willen erscheinen, sondern zur Seligkeit derer, die auf ihn warten.